

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-02-2018
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPPKH
Sagsnr.: 1801046
Dok. nr.: 531310

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 23. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 461 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 461:

”Det fremgår af svar på SUU alm. del spørgsmål 340, at det er ”den enkelte læge, der er ansvarlig for behandlingen, som skal sikre sig, at tolken har de nødvendige sproglige kvalifikationer”. Ministeren bedes redegøre nærmere for en læges forudsætninger og muligheder for i en behandlingssituation at vurdere en tolks kvalifikationer på det fremmedsprog, som tales af patienten, hvis lægen ikke selv har kendskab til dette fremmedsprog.”

Svar:

Formålet med aftalen om indførelse af gebyr for offentlig betalt tolkebistand for personer, der har haft bopæl i landet i mere end 3 år, er ikke at fjerne retten til tolkebistand, men at sætte en grænse for, hvor længe en person med bopæl i Danmark kan modtage tolkebistand i forbindelse med behandling ved praktiserende læger og speciallæger og på sygehuse for det offentlige regning.

For regeringen er det afgørende, at incitamentet til at lære dansk øges for udlændinge, der er bosat i Danmark. Formålet hermed er at styrke de herboende udlændinges integration i det danske samfund til gavn for den enkelte og for samfundet som helhed.

Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne for tolkebistand i sundhedsvæsenet, så vidt Sundheds- og Ældreministeriet er orienteret, varierer i de forskellige EU-lande. Der forekommer således en vis egenbetaling for tolkebistand i nogle af de lande, som vi i Danmark normalt sammenligner os med.

Reglerne om, at det er den læge, der er ansvarlig for behandlingen af patienten, skal sikre sig, at tolken har de nødvendige sproglige kvalifikationer, herunder beherskelse af det danske sprog, skal ses i sammenhæng med sundhedslovens regler om, at ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke. Dermed vil det ikke være overladt til patienten at beslutte, om den pågældende – eventuelt mod betaling – ønsker tolkebistand. En patient vil dermed ikke kunne fravælge tolkebistand af økonomiske årsager, og eventuel opkrævning af gebyr vil efterfølgende blive foretaget af regionen.

Ved informeret samtykke forstås et samtykke, der er givet på grundlag af fyldestgørende information om helbredstilstand og om behandlingsmulighederne, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger. Fyldestgørende information kan kun gives, hvis patient og sundhedsperson kan forstå hinanden, og da det er sundhedspersonens ansvar at indhente det informerede samtykke, er det ligeledes sundhedspersonens ansvar, at patient og sundhedsperson forstår hinanden tilstrækkeligt. Dermed

er det også sundhedspersonens ansvar at sikre, at en eventuel tolk har de nødvendige sproglige kvalifikationer, herunder beherskelse af det danske sprog.

I forbindelse med vurderingen af tolkens sproglige kvalifikationer vil en læge bl.a. kunne lægge vægt på, om patienten og tolken viser tegn på, at de forstår hinanden. Derudover vil lægen ved en kort samtale med tolken på dansk have mulighed for at vurdere, om tolken behersker det danske sprog.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Patrick Kofod Holm